

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

18 de abril - 18. aprila 1996

LETO (AÑO) LV (49)

Štev. (Nº) 14

Kadri in združevanje Zgodilo se je v Sloveniji

Čeprav marsikateri nepristranski opazovalec označuje nedavni govor Zorana Thalerja v državnem zboru, ko se je razpravljalo o usmeritvah slovenske politike, v razmerju do Evropske zveze in posredno do Italije, vsaj kot nenavaden, če že ne retorično zelo učinkovit, pa bi lahko šlo tudi za sklepno obdobje njegovega ministrotvanja. Ko je „zadevo“ zastavil na vse ali nič po reklu „resnični voditelji določajo smer razvoja in ne capljajo za njim“, mu je bilo verjetno že znano, da ga je vladni predsednik pripravil tudi žrtvovati, če bi s tem prispeval k utrditvi dvočlanske koalicije.

Lojze Peterle je še pred nedavnim javno sporočil, da nima smisla menjati zunanjega ministra v volilnem letu, saj bi novi za vaješki uk porabil vsaj šest mesecev, na šest letni konferenci SKD konec letošnjega marca pa je poudaril, da ima zunanji minister težave z bontonom. S tem v zvezi je bila omenjena Thalerjeva domnevna nespodobna izjava na račun dr. Janeza Žgajnarja, prvega slovenskega veleposlanika v Argentini, do nedavna še prorektorja ljubljanske univerze in profesorja na Biotehnični fakulteti, ki naj bi bil predvsem „strokovnjak za krave“.

Predsednik SKD Lojze Peterle je razmerje do Zorana Thalerja še zaostрил v DZ z izjavo, da je imel pravi nastop v svojstvu ministra pravzaprav ministrov strankarski kolega poslanec Igor Bavčar (LDS). Kakorkoli že Thaler ima ob interpretaciji kaj malo možnosti, če ga ne bo kljub v javnosti nasprotnim izjavam vendarle podprla Kocijančičeva Zdržena lista, saj je bolj ali manj jasno, da ga SKD ne bo.

Lojze Peterle je na konferenci vnovič ponudil združitev SKD z Slovensko ljudsko stranko, združitev dveh programsko zelo

sorodnih strank, ki se napajata iz istega vrelca. Ponudba vsebuje še dve pomembni sestavini: nova združena stranka se lahko imenuje tudi SLS, Peterle pa je pripravljen umakniti se s predsedniškega mesta.

Peterletova ponudba, kot je znano ni le stvar strankarskih vodij; združitev oziroma postopno povezovanje od njega zahteva članstvo. Vodilne v SLS je ponudba spet presenetila (TV-omizje na TV3) in spet so jo gladko zavrnil. Pri tem se sklicujejo na mnenje vodij svojih podružnic; ti naj bi želeli imeti samostojno stranko in s stranko SKD le sodelovati, kar pa se večkrat kaže za precej dvomljivo.

Pri tem vzbujajo začudenje odklonilno stališče Janeza Podobnika, programskega vodje SLS, ki se je na že omenjenem omizju brez tehtne utemeljitve opredeljeval proti Peterletovi ponudbi. Še bolj presenetljivo pa je dejstvo, da je SLS tako rekoč „zakupila“ mnenjsko stran v levo usmerjenem dnevniku Republika, kjer zavrača pobudo in „tolče“ po programsko sorodni stranki SKD, s katero naj bi se sicer povezovala in sodelovala.

In to po tistem, ko je Ivan Oman (SKD), prvi predsednik predhodnice SLS, pri že omenjenem TV-omizju, jasno povedal, da je združitev obeh strank edina alternativa naslednicam nekdanje edine stranke, ter predlagal, naj bi bil predsednik združene stranke nekdo iz SLS. Ve se, da je imel v mislih Janeza Podobnika, pri čemer bi zdajšnja predsednika postala podpredsednika.

Starosta slovenskega pomladnega političnega gibanja se zaveda, da je edina ovira za združevanje obeh strank le vodstvo in ne članstvo. Časa po njegovem mnenju ni veliko, streznitev bo lahko težka.

Ivan Obreza — Po „Slovencu“

Slovensko hrvaški stiki

Razmerje med Slovenijo in Hrvaško se zapleta. Čeprav je bilo marca slišati nekaj napovedi, da bi se vprašanje, ki je v središču pozornosti tako v Sloveniji kot na Hrvaškem, tisto o razmejitveni meji v Pi-ranskem zalivu in s tem povezano vprašanje slovenskega dostopa do mednarodnih voda na jadranskem morju, lahko rešilo, je bilo srečanje med zunanjima ministroma Zoranom Thalerjem in Matejem Graničcem od povedano zaradi „prezasedenosti“.

Vsem je bilo jasno, da se je za to diplomatsko puhlico skrivala preprosta vsebina — strokovne skupine, ki pripravljajo srečanja ministrov, niso prišle do zadovoljivih rešitev.

V zadnjem času sta v ospredju dve dvostranski vprašanji. Eno je vprašanje mejnega prehoda pri Sečovljah, kjer so Hrvatje nadaljevali z graditvijo na ozemlju, ki ga ima Slovenija za svoje, in se pri tem niso ozirali na opozorila in proteste iz Ljubljane.

Manj se ve o sporu med slovenskim in hrvaškim skladom za zdravstveno zavarovanje. Hrvaški zdravstveni sklad je od slovenskega namreč zahteval približno sedem milijonov nemških mark za zdravstveno zavarovanje predvsem svojih upokojencev, ki so se upokojili v Sloveniji, živijo pa na Hrvaškem. Slovenski parlament je priznal v višini 4,5 milijona mark in Ljubljana Zagrebu že izplačala. Toda hrvaški

minister za zdravstvo je vztrajal pri izplačitvi višjega dolga, pa tudi obresti, tako da je njegova zahteva narasla na približno 40 milijonov mark. V tem času je hrvaški zdravstveni sklad odpravil zdravstveno zavarovanje za slovenske zavarovance.

Vidno je, da hrvaška stran namerno prenapihuje to vprašanje ter z obrestmi in nerazumnimi denarnimi zahtevami skuša izsiljevati slovensko stran. Pravo ozadje spora in zahteve, ki bodo prišle iz Hrvaške, pa bomo verjetno kmalu spoznali.

Sprejem na veleposlaništvu

Ob nastopu svoje službe kot veleposlanik v Argentini je dr. Janez Žganar povabil predstavnike slovenskih društev, ki delujejo v Argentini, dne 28. marca na veleposlaništvu.

Teja sprejema se je udeležila večina predstavnikov organizacij ali predstavnikov javnega življenja. Ob pričetku je veleposlanik pozdravil vsa slovenska društva, počenši s predvojnimi — od katerih je najstarejše društvo v Bernalu — kakor tudi povojnimi. Poudaril je svojo nalogo, ki je vzdrževati dobre odnose z Argentino in

Predsedni slovenske vlade dr. Janez Drnovšek je povabil na razgovor predstavnike vseh parlamentarnih strank o vključevanju Slovenije v Evropsko zvezo. Opozicija še vedno nasprotuje španskemu predlogu, zaradi česar je pred dnevi bojkotirala glasovanje v parlamentu, a so se zaenkrat — kot kaže — dogovorili za politično premirje. Drnovšek je dejal, da če državni zbor ne sporejme španske pobude, bo Italija trdila, da je za zavlačevanja kriva Slovenija. Izgubili bi tudi podporo Evropske zveze in zavlekli pogajanja vsaj za leto dni. Če pa jo sprejme, bo Italija morala privoliti Sloveniji v podpis.

Čedalje manj je možnosti, da bi se parlament odločil letos o predlogu poslanca Janeza Kocijančiča (Zdržena lista) o odstavitvi državnega tožilca Antona Drobniča. Po predlogu Ivana Omara (SKD) bodo povabili tri kazenskopravne strokovnjake, ki naj v enem mesecu preverijo strokovno utemeljenost Kocijančičevih obdolžitvev, ki pa so, kot smo pisali zadnjič, samo splošne in politične narave, ki so v času komunistične diktature bili zadosten razlog za odstavitvev, zapor ali kaj takega, danes pa vsaj sodstvo take diktate ne upošteva.

O raziskavi Evropske zveze, v kateri so primerjali kupno moč prebivalstva na osnovi domačega bruto prihodka (15 iz vzhodne in srednje Evrope, 24 razvitih držav, vključno z evropsko šetnajsterico), je

Dvojni državljani

„Vojni zakoni“ (zakon o vojnih veteranih, zakon o vojnih invalidih in zakon o žrtvah vojnega nasilja), ki jih je državni zbor sprejel oktobra lani, so po mnenju Nove slovenske zaveze v nasprotju s slovensko ustavo ter naravnim in mednarodnim pravom o človekovih in državljskih pravicah.

Nobeden od zakonov namreč ne vključuje strani državljanske vojne, ki se je uprla komunistični revoluciji, to je vojakov oboroženih vojaških formacij slovenskega domobranstva, vaških straž, slovenskih četnikov in drugih skupin zunaj OF.

Iz zakonov so izključeni pripadniki in žrtve vseh slovenskih formacij, ki niso bile pod nadzorom komunistične partije. Ker slovenska ustava ne izhaja niti iz partijske NOB in ne iz slovenskega domobranstva, zato tudi ne pozna dveh vrst državljanov in glede državljske vojne ne dela nobene razlike med državljani Republike Slovenije.

Nova slovenska zaveza je ves čas zahtevala, da se v zakone vključijo vojake slovenskega domobranstva in drugih neko-

okrepiti gospodarske in kulturne stike, posebej pa še nepristransko pomagati slovenskim izseljencem ter jim biti na uslugo in posredovati v obeh smereh med domovino in tukajšnjo skupnostjo.

V prijaznem pogovoru se je veleposlanik dr. Žganar potem še dalj časa zadrževal v pogovoru s povabljenimi predstavniki naših izseljencev, ki so ga veselo pozdravljali.

Slovenija prva med srednje- in vzhodno-evropskimi državami, močno pa zaostaja za razvitimi, kot so Luksemburg, ZDA in Švica. Statistiki so za osnovo vzeli Avstrijo in ji določili indeks 100, pred njo so Luksemburg (indeks 143), ZDA (127), Švica (120), Japonska (106), Belgija (103), Kanada (102), tik za Avstrijo so Francija in Islandija (po 98), Nemčija (97) in Nizozemska (93). Za Slovenijo (indeks 48) so Češka (40), Madžarska (31), Slovaška (30), Turčija (28), Rusija in Belorusija (po 26), Poljska (24), Bolgarija (22), Hrvaška (20), na koncu lestvice pa je Moldavija (le 12 odstotkov kupne moči Avstrije).

Med pisce spominov se je uvrstil premier dr. Janez Drnovšek. Orisal je svoje izkušnje med letoma 1989, ko je postal član predsedstva SFRJ (kasneje je bil tudi njegov predsednik) in 1991, ko je bila dosežena slovenska osamosvojitve. Knjiga je prevedena v pet jezikov. Seveda pa je pazljivo molčal o nekaterih svojih čudnih ukrepih kot predsednik Jugoslavije, ko je na primer ukazal brezobzirno zatreti nemire na Kosovu.

V zadnjih dnevih je državni zbor v svojem razpravljanju o zunanji politiki pooblastil vladu, da sprejme španski predlog za pridružitvev Evropski zvezi. Proti predlogu so seveda glasovali bivši komunisti, Jelinčičevi nacionalisti-komunisti ter žal tudi nekateri iz strank slovenske pomladi.

munističnih enot, saj njena zahteva temelji na dejstvu, da je državljanska vojna v Sloveniji bila in da so bile vaše straže in slovensko domobranstvo ena od strani državljanske vojne kot oborožena vojaška formacija, njeni pripadniki pa nesporno vojaške osebe.

Izvršni odbor NSZ v Izjavi za javnost poudarja, da bodo pri svojih stališčih vztrajali še naprej, pri tem pa izrabili vse zakonske možnosti, tudi ustavni spor.

Zaradi takšnega sprejetja zakona je NSZ razočarana nad predlagateljem vojnih zakonov, to je sekretariatom za borbe, nad DZ, ki ni sposoben preseči spora med stranema državljanske vojne. Razočarani pa so tudi nad strankami slovenske pomladi, ki so v postopku prve in druge obravnave sprejemale stališča NSZ, na koncu pa so tudi te stranke podprle in glasovale za vse tri vojne zakone.

„Slovenec“, 9. aprila

SDSS — po novem SDS

Socialdemokratska stranka Slovenije je na svojem prvem izrednem kongresu, ki je potekal 25. marca v Ljubljani, spremenila svojo kratico, in sicer tako, da je iz nje izbrisała črko S (Slovenije).

Po novem je njena kratica SDS, zanjo pa so se določili, ker je ta znak razpoznavnejši.

V zvezi z referendumom o volilni zakonodaji je tajnik pojasnil, da še nimajo uradnega sporočila z ustavnega sodišča in da čakajo samo za zeleno luč, da bi začeli z vsemi potrebnimi dejavnostmi.

MIHAEL JARC, podpredsednik ljubljanskega mestnega sveta

Spomeniki: ne gre za tone bron, ampak za tone predsodkov!

„Cvetoče ceste“, lokacije za nunciature v Ljubljani in zapleti zaradi uvrstitve te točke na dnevni red, graditev obeh avtocest v Ljubljani, problematika spomenikov ter na še vrsto drugih vprašanja je odgovarjal Mihael Jarc, podpredsednik ljubljanskega mestnega sveta in predsednik odbora za cestnoprometno dejavnost, svetnik stranke Slovenskih krščanskih demokratov.

Na zadnji seji ste dali pobudo, da bi na dnevni red uvrstili tudi točko o lokaciji za graditev nunciature, vendar ni bila izglasovana. Zakaj ste to točko želeli uvrstiti na dnevni red?

Poudariti moram, da sem se za pobudo o lokaciji za nunciature odločil šele na dan, dva pred sejo. Imel sem nekatere podatke o pogajanjih med nuncijem in upravo, ki sem jih zbral neformalno. Nuncij, veleposlanik gostujoče države Vatikan v Sloveniji, si je v Ljubljani ogledal mogoče lokacije in se odločil za parcelo na južni strani Finžgarjeve ceste, približno 200 metrov od trnovske cerkve. Vendar je nezazidljiva. V mestni upravi so dejali, da je ta lokacija sporna, da veljavni prostorski akt ne predvideva graditve. Mogoča bi bila sprememba namembnosti, vendar bi to trajalo leto ali več (razgrnitev načrta, pripombe občanov...), ker zadeve urejuje državni prostorski zakon. Kasneje so mu pokazali parcelo, ki je v neposredni bližini prejšnje, vendar leži na severni strani Finžgarjeve ceste ob kemijskem inštitutu. Nuncij je privolil v to lokacijo. Načrt so skicirali. Ko je načrt dobil, je ugotovil, da so zadeve bistveno drugačne, kot so se dogovorili — parcelo so na severni strani okrnili za štiri metre, prav tako so spremenili lokacijo za parkirne prostore. Edmond Farhat se je počutil izigranega in je pri mestni upravi tudi uradno protestiral. Zaradi teh podatkov sem želel to točko uvrstiti na dnevni red.

Ali ste za svetnike pripravili tudi pisno gradivo?

Pisni predlog določitev lokacije sem pripravil tik pred sejo. Posvetoval sem se s prostorskimi strokovnjaki, tudi z delavci uprave. Po mojem mnenju je bilo gradivo dobro pripravljeno, za kar govori tudi 21 podpisov, ki sem jih zbral pred sejo, tudi od svetnikov, ki ne pripadajo strankam slovenske pomladi. To pomeni, da smo dosegli določeno soglasje. Podpisniki so se strinjali, da točko uvrstimo na dnevni red.

Zakaj kljub soglasju točka ni bila uvrščena na dnevni red?

Trije svetniki strank LDS in SNS so se izneverili danemu podpisu in niso glasovali za uvrstitve na dnevni red. Glasovanje je bilo neodločeno, manjkalo je samo en glas, pa bi točko uvrstili na dnevni red. S tem pa bi se razkrilo tudi ozadje zadeve. Mestna

uprava, predstojniki posameznih oddelkov in sam župan bi potegnili kratko. Mislim, da so bili po tistem zelo veseli, da ta točka ni bila uvrščena na dnevni red, ni pa rečeno, da ne bo prišla na dnevni red na prihodnji seji. To zadevo je treba razčistiti. Naš veleposlanik pri Svetem sedežu ima predstavnštvo na imenitni lokaciji v Rimu na Ulici sprave. Vatikan je svojo dolžnost korektno opravil.

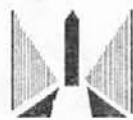
V središču pozornosti je še vedno vprašanje spomenikov v Ljubljani. Bili ste med pobudniki za odstranitev spomenikov Edvarda Kardelja in Borisa Kidriča. Kaj naj bi po vašem mnenju naredili s spomenikoma?

Ta zadeva že nekaj časa „visi v zraku“. V Sloveniji še nismo potegnili tiste črte, kot so jo zmogle države, ki so bile prej prav tako pod enopartijskim sistemom. Lep zgled je Češka, kjer jim je v parlamentu uspelo doseči soglasje tudi o teh vprašanjih. Pri nas nekdanjega sistema še nismo obsodili, zato so nekateri njegovi zagovorniki dobili krila. Spomenik Borisa Kidriča so postavili po sklepu centralnega komiteja in smo ga plačali vsi prebivalci Slovenije. Na januarski seji smo sprejeli odlok o spremembi odloka o zavarovanju spomenikov revoluciji in socialistični graditvi, ki predvideva, da namesto Kidriča postavijo spomenik neznanemu junaku in namesto Kardelja spomenik neodvisni Sloveniji. Pri tej zadevi ne gre za tone bron, ampak za tone predsodkov v glavah tistih, ki nasprotujejo premiku teh dveh spomenikov. Potreben je „premik“ v naših glavah, šele nato ju bomo lahko prestavili.

O tej problematiki ste govorili že v nekdanji občini Ljubljana center. Kaj se je zgodilo s pobudo?

Že maja 1991 smo sprožili to pobudo in pripravili spremembo odloka za ta dva spomenika. Vendar je bil maj zelo buren mesec, saj so nam že začeli groziti z Balkana. Zato te zadeve skupščina ni obravnavala. Nasprotniki so dosegli, da so pobudniki morali zaprositi za mnenje regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine. Znova moram poudariti, da ne gre za kulturne spomenike, ampak le za politične. Ker se je začela vojna, se je na to pobudo pozabilo. Čas pa je dozorel. Nasprotniki so znova dejavni. Zdaj je razpisan rok za zbiranje podpisov za razpis referendum proti odstranitvi spomenikov. To je zakonito zahteval občan, član zveze borcev. Pobudniki morajo zbrati deset odstotkov glasov volilnih upravičencev v Ljubljani (16.000). Če bomo razpisali referendum, bomo za njega dali 92 milijonov tolarjev, s katerimi bi lahko kupili 17 socialnih stanovanj.

Iz pogovora z Vesno Voglar „Slovenec“, 6. aprila

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Spričo raznovrstnih novic se pisec večkrat ne more odločiti, kateri dogodek naj osvetli oziroma katero smer naj pregleda. Čisto politične zadeve se v vsakdanjem odvijanju mešajo s skoro policijskimi dogodki, vse pa tvori „življenje“ argentinske družbe, ki išče svojo pot v gozdu križev in težav. Zadnji dnevi so bili kaj značilni v tem oziru.

ZNOVA ROPOTA OROŽJE

„Za židovi se sliši gluh topot žrebcev in jekla...“ poje tukajšnja najbolj znana korčnica (San Lorenzo). In res, dnevnikogi soglašajo, da se je vojaška zadeva vrnila na prve strani poročanja ta teden, spričo terorističnih napadov, poplave groženj in pa tihe debate o posegu oboroženih sil v boj proti narkotrafikantom. A te zadeve so kaj različne in jih je treba posebej osvetliti. Ustavimo se zato najprej pri obnovljenem nasilju, ki skrbi družbo in vlado.

Vse se je začelo pravzaprav okoli 24. marca, ko se je država spominjala dvajsete obletice zadnjega vojaškega udara, s katerim se je pričela tudi kruta protigverilska vojna. Nekaj dni za tem so neznanci težko obstrelili policijskega zdravnika (dr. Jorge Bergés), ki je bil zapleten v številna kršenja človekovih pravic, obsojen, pomiloščen, znova sojen in sedaj „na dopustu“ s polovično plačo pri policiji province Buenos Aires.

Po raznih zdravniških posegih je bil Bergés interniran v mornariški bolnišnici (v bolnišnici suhozemske vojske ga niso hoteli sprejeti), a povsod je za njim sledila vrsta groženj napadov in bombnih atentatov. Istočasno so kar poplavile družbo telefonske grožnje in obvestila o podtikanju bomb, večinoma neresničnih in neka panika je nastala v območju obveščevalnih sredstev. Vlada je z vso močjo zatrdjevala, da je javna varnost zagotovljena, časnikarstvo pa dokazovalo, da dogodki kažejo ravno nasprotno.

Da je bila mera zmede popolna, se je nenadoma pojavil „dvojni agent“ Franciso Benzi, ki da je bil infiltriran v gverilski organizaciji ORP in ki trdi, da je on že pred tedni posvaril, da bo ta skupina atentirala na Bergesa. Policija priznava, da je Benzi delal zanjo v preteklosti, da pa več let nima z njo nič opraviti. Sploh so varnostni organi, ki so v začetku javno priznavali atentat kot delo članov ORP (Organización Revolucionaria del Pueblo — Narodna revolucionarna organizacija), začeli sami dvomiti o tej možnosti (ali kažejo, da so začeli dvomiti), in nato so še v najvišjih vladnih mestih (notranji minister Corach) postavljali možnost, da gre dejansko za obračun med „brezposelno delovno silo“, oznaka, ki pripada bivšim vojaškim protigverilskim skupinam. Tudi sicer strokovnjaki v tej zadevi priznavajo, da tu ni govora o levičarski gverili, marveč o spopadu med desničarskimi celicami.

Dejstvo je, da ORP obstaja, a je miš, ki se je niti slon državne varnosti ne boji. Res pa je, kot trdi Benzi, da lahko vsaka še tako majhna skupina v današnji družbi ustahuje javnost „z buciko v roki“. Sproži lahko preplah in val posnemanja, ki grobo kali javni mir. Spomnimo se na poplavo telefonskih groženj pred leti, ko je že vsak malomaren študent telefoniral v šolo, češ da je podstavljena bomba, da se je tako za tisti dan rešil pouka. Po pravici povedano, pa danes ni govora o kaki resni levičarski gverili v Argentini.

Še ena malenkost. Ko so Bergesa internirali v mornariško bolnišnico, so se dogovorili, da bo vojaška varnostna služba

nadzirala notranjost, policija pa okoliš. Ko so se potem pojavili napisi na zunanem zidu bolnišnice in bomba ob njih, so mornarji časnikarjem mirno rekli, naj se obrnejo na policijo. Kdor pozna stavbo ve, da je nemogoče, da bi katerikoli skupina izvršila to delo spričo kake resne straže; in še, način kako je bil napis sestavljen, je jasno pričal o „brezposelnih“. Nobena levičarska skupina ne govori o „procesu“, marveč sveto spoštujejo naziv „diktatura“, kot najmilejšo oznako za vojašo vlado. Ergo...

KAJ NAJ DELA

Drug, važnejši problem je udeležba oboroženih sil v boju proti narkotrafikantom. Tu seveda ne pride v poštev samo Argentina, niti ni na važnejšem mestu, ker je mnogo drugih držav, katerih stanje je v tem oziru mnogo slabše. A v principu je res, da iz ZDA pospešujejo sodelovanje tukajšnjih vojsk pri tem poslu, ki ga v Argentini opravlja izključno policija in delno žandarmerija.

Problem je težak, ker se dotika bistvene vprašanja vloge oboroženih sil v demokraciji in od zunaj neogroženi državi. S kom naj se Argentina bojuje? Katere so perspektive konflikta? Z Urugvajem, Paragvajem in zlasti Brazilijo je država povezana v Mercosur, ki počasi teži k vedno večjem spoju in ni niti govora o kakem konfliktu, ki bi presegal gospodarske interese. Z Bolivijo ni smisla niti razmišljati o kakem spopadu. Ščilom je le papežev poseg pred leti preprečil gotovo vojno, a odtlej je mirna rešitev še zadnjih mejnih sporov gladko tekla in je prišlo do tako močne gospodarske povezave, da niti najbolj mrzlični vojaški možgani ne vzamejo resno kakega morebitnega oboroženega zapleta. Kar pa se oceana tiče (in tu mislimo na Malvine in Anglijo) je pretekla izkušnja spametovala vojaške kroge in vso civilno družbo.

Z eno besedo: argentinske oborožene sile so ostale brez sovražnika in brez smisla za obstoj. Spomnim se Vladimirja Vauhnik, ko v svoji „Nevidni fronti“ opisuje tragedijo vojaka, ki nikdar v svojem življenju ne more sodelovati v vojni. Psihološko mora biti res porazno vse življenje pripravljati se za nekaj, kar se nikdar ne zgodi. Študent medicinske fakultete ve, da bo prišel dan, ko bo zdravil ali operiral, rezal ali šival; časnikar bo poročal, arhitekt risal, inženir gradil; vojak pa dobiva vedno globlje prepričanje, da se nikdar ne bo boril. Vauhnik je v tem stanju organiziral svojo „nevidno fronto“. Ali ni umestno, da si argentinska vojska želi vsaj udeležbe spopada proti oboroženim skupinam narkotrafikantov?

A tu pride več pomislekov in težav. Prva je legalna: po zakonu ima argentinska vojska prepovedano posegati „v notranje zadeve“. Treba bi bilo v kongresu sprejeti zakonsko besedilo. Druga: cesar se dotakne trgovina z mamili, to se rado korumpira. Kolumbijski primer, ko se ne ve, kdo je čist, kdo pa od „narkov“ podkupljen, zgovorno svari pred tem dejstvom. A priteče tež so velike vsote denarja, ki bi iz ZDA pritekale v prazne vojaške blagajne. Menemova vlada je tako grobo okrnila vojaški proračun, da je argentinska vojska proti sosedom (Braziliji in Čilu) klavrno zaostala. Dolarji iz severa bi bili zato kaj dobrodošli. A tudi to bi bila le časna rešitev, kajti v bistvu ostaja vprašanje, kakšen je namen oboroženih sil v demokratični in mirni družbi.

A to ni le argentinsko, ampak tudi mednarodno vprašanje.

SLOVENSKI DAN — „DIA DE ESLOVENIA“

na Feria del Libro, dvorana „José Hernández“,

v petek, 19. aprila ob 20.30.

Poje Mladinski pevski zbor iz San Justa pod vodstvom Andrejke Selan Vombergar. Predavanje dr. Andreja Capudra z naslovom „Palabras congeladas“ v španščini.

Vabljeni!

PREJELI SMO V OBJAVO

Slovenski razlaščeneci varuhu človekovih pravic

Spričo izigravanja in nespoštovanja Zakona o denacionalizaciji je Združenje lastnikov razlaščenega premoženja Slovenije (ZLRP) s pismom zaprosilo varuha človekovih pravic IVANA BIZJAKA za zaščito, posredovanje in uveljavljanje z Ustavo RS zagotovljenih pravic vseh državljanov RS pred zakonom.

Z vsebino pisma so bili seznanjeni tudi predsednik države, vlada in parlament.

Pismo bo odposlano v vednost tudi Evropski komisiji za človekove pravice.

V pismu je izpostavljen povsem neenakopraven status upravičencev do denacionalizacije:

„Lastninjenje podjetij po Zakonu o preoblikovanju podjetij se približuje zaključku, medtem ko je denacionalizacija v zastoju.“ Organi, ki vodijo postopke lastninjenja, upravičencem, če izrecno ne zahtevajo, ne priznavajo statusa stranke v postopku. To je pravno nevzdržno in moralno nedopustno.

Po drugi svetovni vojni so nasilno razlaščeni državljani tako v neenakopravnem položaju z upravljalci družbenih podjetij, čeprav je lahko njihov delež na družbenem premoženju zelo velik. Moral bi jim biti vrnjen del premoženja družbenih podjetij, ki so nastala predvsem s 45 let trajajočim izkoriščanjem rezultatov dela tistih, ki so to premoženje ustvarili.

Nekoč okradene in oropane državljane Slovenije danes država obravnava kot drugorazredne državljane, točno tako kot v preteklosti. Državni subjekti to mirno gledajo in dopuščajo, čeprav se v javnosti de-

klarirajo kot pravna država, zrela za vključitev v vse napredne svetovne tokove.

ZLRP Slovenije že od vsega začetka svojega obstoja leta 1989 zahteva ustanovitev državne agencije za denacionalizacijo.

Kot nujna posledica opisanega stanja bo, da se bodo podjetja olastnila, družbeno premoženje v veliko primerih razprodalo, denacionalizacijski upravičenci pa bodo postavljeni pred dejstvo, da vse skupaj pustijo, ali pa se brezkončno pravdajo z državo, ki jih je ponovno „opeharila“.

ZLRP Slovenije že vrsto let opozarja na pomanjkljivost v državni upravi. Ugotavljamo namreč, da v državi še ni osnovna upravna inšpekcija, ki bo vršila dela in naloge v okviru, ki jih določa Zakon o upravi. Marsikateri politični problem iz področja denacionalizacije je nastal tudi iz razloga ker upravna inšpekcija ne obstaja.

ZLRP Slovenije se s tem pismom obrača na varuha človekovih pravic s prošnjo za takojšnje ukrepe. Rešitev bi bila, če bi se:

— zagotovil upravičencem status stranke v postopku lastninjenja;

— takoj oblikovala DRŽAVNA AGENCIJA ZA DENACIONALIZACIJO, ki naj bi vključevala tudi predstavnike ZLR Slovenije;

— MNZ takoj zavzelo za učinkovit nadzor nad delom upravnih enot na občini v zvezi z denacionalizacijo in

— takoj priznalo jamstvo države Slovenije za obveznice Slovenskega odškodninskega sklada.

Za predsedstvo ZLRP Slovenije predsednik **Franc Izgoršek**

POVABILO

Poletna šola slovenskega jezika

Vabimo Vas, da poleti obiščete Slovenijo. V Poletni šoli se boste naučili slovenskega jezika, hkrati pa preživeli nepozabne počitnice. V preteklih letih smo imeli skoraj tisoč študentov iz 50 držav. Naše izkušnje Vam zagotavljajo, da boste svoj čas koristno izrabili.

Prireditelj je Center za slovenščino kot drugi ali tuji jezik, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani.

Izbirate lahko med dvotedenskim in štiritredenskim tečajem. Priporočamo pa Vam, da pridete v Poletno šolo za štiri tedne, ker se boste tako lahko udeležili celotnega programa in se seveda tudi več naučili.

Pred začetkom tečaja bomo preizkusili Vaše znanje slovenskega jezika. Glede na rezultat boste razvrščeni v eno izmed začetnih, nadaljevalnih ali izpopolnjevalnih skupin.

Tečaj obsega 20 šolskih ur (po 45 min) na teden. Pouk poteka od 9.00 do 12.15.

Če želite še bolj intenzivno študirati slovenski jezik, se boste lahko odločili za dodatni popoldanski tečaj (od 14.00 do 15.30) in tam poglobljali ter razširjali svoje znanje.

Ob koncu Poletne šole boste dobili potrdilo, da ste se udeležili tečaja slovenskega jezika, študentje najvišje skupine pa bodo lahko opravljali tudi izpit iz aktivnega znanja slovensčine (ki je pogoj za vpis na Univerzo v Ljubljani).

V Poletni šoli poteka poleg jezikovnega tečaja tudi pester spremljevalni program, ki je sestavljen iz predavanj, delavnic, krožkov in ekskurzij.

Bivate lahko v kolidžu nedaleč od središča mesta, kjer bo potekal tudi pouk in ostale dejavnosti Poletne šole. Lahko pa stanujete pri prijateljih ali sorodnikih.

Cena	Šolnina	Namestitve
4 tedne	550 USD	500 USD
2 tedna	290 USD	270 USD

Za izbirni popoldanski tečaj je treba doplačati 40 USD za 2 in 80 USD za 4 tedne.

Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije bo predvidoma podelilo 18 štipendij za šolanje.

Prijave

na naslov Poletne šole pošljite do 3. maja:

- izpolnjeno prijavnico
- fotokopijo potrdila o mednarodnem zdravstvenem zavarovanju
- 50 USD prijavnine
- kratek življenjepis

Naslov:

Poletna šola, Filozofska fakulteta
Aškerčeva 2 - 61000 Ljubljana, Slovenija
tel. (386-61) 176-92-38
faks (386-61) 125-70-55

Več informacij in prijavnico lahko dobite v pisarni Zedinjene Slovenije v Slovenski hiši.

Šolniki v Sloveniji

V Utrinkih, publikaciji, ki so jo pripravili udeleženci ob koncu nedavnega seminarja slovenskega jezika (skupaj so ga organizirali strokovni sodelavci Zavoda Republike Slovenije za šolstvo in prisotni ministri, za šolstvo in šport ter zunanje), je **Štefan Godec**, absolvent prava in učitelj slovenskega jezika iz Buenos Airesa svoje doživljanje med drugim strnil takole: „...in potem sem prvič na brniškem letališču stopil na slovenska tla. Nepopisen je ta občutek. Prav vsak človek, ki ga srečaš, govori slovensko, ga razumeš ter želiš pozdraviti, čeprav ga ne poznaš. Vsi avtomobili imajo prilepljeno slovensko oznako, kar je v Argentini prava redkost, ki jo lahko opaziš le, ko se po naših domovih zbirajo ljudje za kako prireditelje. Ko postopoma prepletamo Slovenijo s kratkimi izleti, mi počasi prehaja v meso in kri vse tisto mrzlo poznavanje zemljepisa, ki mi je toliko let bilo le možganih. Dojemam počasi vse tiste pripovedi, ki sta mi jih oče in mati s tako vnemo in ljubeznijo posredovala, skratka, počutim se kakor zadnji košček sestavljanke, ki se natančno usklaja v preostajajoči prostor.“

Štefan — zanimivo je, da imajo prav vsi njegovi kolegi in kolegice značilna slovenska imena, ki jih dosledno v pogovoru in pri pisanju tako uporabljajo, govorijo pravilno tekoče, da ostrmimo, in so do bolečine občutljivi za spakedanke, ki so se vtihotapile v naš pogovorni jezik, je torej predstavnik emigrantske mladine med dvema kulturama.

Emigracija se je že v začetku zavedala, da je prenos zavesti o slovenstvu za potomce ključnega pomena za preživljanje ideje, zaradi katere so morali po vojni zapustiti domovino. In ni čudno, da so že v avstrijskih taboriščih ustanovili slovenske šole, slovensko šolstvo v Argentini pa je sploh eno izmed področij, na katerega so izseljenci najbolj ponosni. Njihov izobraževalni sistem se namreč razpenja od vrtecev do visokošolskih ustanov.

Tako je lažje razumljiva njihova zgodnja odločitev, „da je treba tečaje za srednješolce vzdrževati, pa četudi hodi nanje en sam dijak...“

„Po poklicu sem učiteljica in med tednom poučujem v argentinski šoli, ob sobotah pa v slovenski,“ pripoveduje **Danica Malovrh** iz San Justa, kajpada hči sloven-

skih staršev, ki živijo v Argentini skoraj 40 let, na obisku v Sloveniji pa je tretjič.

„Otroci se sicer v veliki večini naučijo slovenskega jezika doma, od staršev — njihov motor je ljubezen. Mnogi starši so morali tu v Sloveniji zapustiti vse zaradi komunističnega enostrankarskega sistema. Marsikdo si je tako rešil življenje. Zato tista ljubezen ostane in se prenaša na otroke, mi jo tako sprejemamo in jo gojimo naprej. Tako je tudi to naše delo, poučevanje jezika in vse drugo, brezplačno, zakaj ljubezen se ne da poplačati. To nas žene naprej. Verjamemo, da je vse, kar so preživeli naši starši, res in tej resnici je treba odkrito pogledati v oči. V Sloveniji še posebno. Močno želimo, da bi Slovenija res demokratično zaživela z našo navzočnostjo in našim sodelovanjem. Želimo biti enakovredni. Vrednote, ki nas spodbujajo, so enake tistim, zaradi katerih so naši starši pretrpeli izgnanstvo — te so narod, domovina, Bog. Naš obstoj je sad spoznavanja teh resnic...“

Kot je še pojasnila sogovornica, je njihovo delo v šoli tesno prepleteno z delom v prosvetnih in drugih društvih. Potrebno je ogromno truda, odrekanih in vlaganja lastnega denarja za to, da še naprej vzdržujejo tudi zelo oddaljene šole. Pozna se, da jim družina pomeni veliko vrednoto in Slovenci si skušajo ustvarjati velike družine. Ocenjujejo, da je seminar dobro uspel. Kot pravi, so imeli stike z res uglednimi profesorji, „ki so jim nudili veliko znanja,“ pogrešala pa je „bolj sproščene pogovore s kolegi, slovenskimi učitelji, s prakso na vseh stopnjah.“ In „dejala bi tudi, da nekatere stvari tu v Sloveniji morda še niso dovolj jasne“. Denimo sprejem na filozofski fakulteti jim ni bil „preveč po godu, saj so bile izrečene določene besede, ki bi lahko izostale“. Kot pravi, se moramo „skupaj truditi najti skupno točko, kjer bi lahko res gradili naprej na pravih osnovah. Se pravi, da se priznajo storjene krivice in poboji v Kočevju, Teharjah itd. Ko bo to pojasnjeno in vsaka stvar na svojem mestu, bo možna sprava med nami. Dobro pa bi bilo tudi,“ je dodala, „ko bo imeli več stika s katoliškimi pedagogi. Mi, ki smo prišli z druge celine južne poloble z določenimi idejami, določenimi cilji, iščemo enako misleče ljudi.“

Dragica Bošnjak,
„Delo“ 29. marca (okrajšano)

Cerkvena stavba z nesrečno zgodovino

Cerkev sv. Jožefa na Poljanah v Ljubljani so postavili jezuiti poleg svoje redovne hiše. Načrte zanjo je prispeval benediktinec Anselm Werner, dokončana pa je bila leta 1912. Posvetili so jo sv. Jožefu, „varuhu slovenskih dežel“ in po tej plati je postala med obema vojnama pravo romarsko središče.

Že od prve zamisli o novi cerkvi jo spremlja tudi poseben namen: potresna pobožnost. Pred stotimi leti — po velikem rušilnem potresu na veliko noč 1895 — je namreč škof Missia Ljubljancanom sporočil, da bo v prvi novi cerkvi vsakoletni molitveni shod s prošnjami za obvarovanje pred potresi. Takoj so se v ta namen začeli stekati denarni prispevki vernikov.

Na kaj ste naleteli takoj ob umiku **Viba filma iz cerkvenih prostorov?**

Prostori so bili predelani, prilagojeni potrebam filmskega snemanja. Velik del je bil poglobljen in spremenjen v bazen za podvodno snemanje, povsod so bili razpredeni prezračevalni jaški, posebna električna napeljava in nastavki za reflektorje.

Največja dragocenost v cerkvi, velik Plečnikov oltar, je bil zazidan, polovica prezbitarija pa spremenjena v transformatorsko postajo. Vrt in topoli, ki jih je Plečnik skrbno izbral po obliki in rasti posebej za to okolje, je zanemarjen.

Kako je s sakralnostjo objekta? Bo cerkev še lahko služila prvotnemu namenu?

Kot bi se cerkve že zaradi prvotnega namena držala nestalna in nepredvidljiva usoda. Že med I. svetovno vojno so jo avstrijske oblasti dodelile vojakom, ki so jo zasedali do razpada cesarstva in jo tudi zelo poškodovali. Potem je bila do leta 1921 spremenjena v skladišče za živila in šele na vztrajanje jezuitov je mestna občina cerkev vrnila, tako da jo je (po temeljiti obnovi) 19. februarja 1922, na zavetnikov god vnovič blagoslovil škof Jeglič.

Leta 1925 so po načrtih Jožeta Plečnika postavili ob njej prvi slovenski dom duhovnih vaj — Dom sv. Ignacija pri sv. Jožefu, že leta 1933 pa je prišlo do novega nasilnega posega: zaradi preganjanja jezuitov

(Nad. na 4. str.)

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchetto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorji: Lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455-9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (g. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Mnogi bodo te dni odšli v Slovenijo na obisk ZAKAJ NE BI ŠLI ŠE VI?

2 letalski vozovnici BUE-LJU-BUE

lahko zadenete pri nagradnem žrebanju konec leta v SLOGI.

Pogoj: Imeti Karto SLOGA in NALOŽBO vsaj \$ 200 v navadni hranilni vlogi. Če pa imate še kreditno kartico SLOGA-MULTIRED, je možnost, da zadenete, dvojna!

Informirajte se osebno ali po telefonu v naši glavni pisarni ali v podružnicah!
SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Slomškov dom - nedelja, 28. aprila

ob 9.00: sv. maša za rajne člane

ob 10.00: občni zbor

ob 13.00: kosilo v priredbi krajevne Zveze slovenskih mater in žena. (Prijava: 658-6157 in 656-3653). — Sodeluje zbor "ARS" pod vodstvom Nancy Selan

Prisrčno vabljeni!

DRUŠTVO ZEDINJENA SLOVENIJA

lepo vabi vse rojake na predavanje, ki ga bo imel

DR. ANDREJ CAPUDER,

veleposlanik Republike Slovenije v Parizu,

„Slovinci in evropske perspektive“

v petek, 26. aprila, ob 20. uri v Slovenski hiši, R. L. Falcón 4158.

49. REDNI LETNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA ZEDINJENA SLOVENIJA

Upravni svet društva Zedinjena Slovenija sklicuje 49. redni občni zbor v soboto, 27. aprila 1996 ob 20 uri v postorih Slovenske hiše Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires

Dnevni red:

1. Izvolitev 2 overovateljev zapisnika in 2 preštevalcev glasov.
2. Branje zapisnika zadnjega občnega zbora.
3. Poročila upravnega sveta in nadzornega odbora ter sklepanje o njih.
4. Potrdilo članarine za leto 1996.
5. Slučajnosti.

Po določilih 16. člena društvenih pravil bo občni zbor sklepčen eno uro potem, ko je bil sklican, ob vsaki udeležbi članov.

Z vsemi pravicami se morajo med seboj zastopati zakonci, starši in otroci. Pooblaščenec morejo imenovati tudi člani, ki bivajo izven velikega Buenos Airesa ali jih ovira bolezen ali služba. Pooblaščenec se morajo izkazati s pismenim pooblastilom.

Pred občnim zborom bo v cerkvi Marije Pomagaj sv. maša za vse pokojne člane Zedinjene Slovenije.

UPRAVNI SVET

Slovenska kulturna akcija

1. kulturni večer

dr. Andrej Fink

Nova svetovna ureditev

V soboto, 4. maja, ob 20 v Slovenski hiši.

Mogoče vas bo zanimalo...

— da bodo predvidoma v naslednjem letu izšli pri celjski Mohorjevi družbi Izbrani spisi slovenskih apologetikov, ki jih pripravlja patristični strokovnjak Gorazd Kocijančič...

*Blagor tistim, ki umrjejo v Gospodu.
(Raz 4, 13)*

Prijateljem in znancem sporočam, da je v četrtek, 11. aprila, umrla pri 68. letih na Rudolfovem pri Sv. Vidu nad Cerknico moja draga sestra gdč.

Ivanka Makovec

Desetletja je bila skrbna gospodinja najinem bratu župniku Andreju na Blokah in v Begunjah nad Cerknico. Pokopana je bila 13. aprila pri Svetem Vidu. Drago pokojnico priporočam v molitev in blag spomin.

Ivan Makovec z družino
in ostali sorodniki

Buenos Aires, Slovenija

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 85.462

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

PETEK, 19. aprila:

Občni zbor Sloge ob 20 na Pristavi.

SOBOTA, 20. aprila:

Slovenski srednješolski tečaj.

NEDELJA, 21. aprila:

V Hladnikovem domu 44. misijonska tombola.

SREDA, 24. aprila:

Učiteljska seja ZS ob 20 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 27. aprila:

Občni zbor SKA ob 16.30 v Slov. hiši.

Slovenski srednješolski tečaj.

NEDELJA, 28. aprila:

Občni zbor Zedinjene Slovenije v Slovenski hiši.

SOBOTA, 4. maja:

Predavanje pri SKA: dr. Andrej Fink: Nova svetovna ureditev.

NEDELJA, 5. maja:

Obletnica Slovenskega doma v Carapachayu.

„Jaz sem Vstajenje in Življenje.
Kdor vame veruje, bo živel,
tudi če umrje...“ (Jn 11, 25)

Vsem znancem in prijateljem sporočamo žalostno vest, da je dne 7. aprila odšla h Gospodu v 86. letu starosti naša dobra žena, mama, stara mama, prababica, tašča in sestra, gospa

Veronika Glavič roj. Koncilija

Zahvaljujemo se vsem, ki ste zanjo molili in se od nje poslovili. Še posebno dr. Juretu Rođetu za molitve ob krsti in spremstvo pri pogrebu. Enako župniku Matiji Borštnarju in delegatu Jožetu Škerbcu za molitve in tolažilne besede. Iskrena zahvala tudi gospodu Maksu Nosetu za dolgoletno obiskovanje, skrb in pomoč.

Priporočamo jo v molitev!

Žalujoci: mož Tone,
hčerke Rezka por. Resnik, Veronika por. Terlikar, Marija por. Goljevšček,
sin Tone,
vnuki: Mirko, Toni, Norma, Marta, Franci, Lilijana in Veronika,
pravnukinja: Mikaela,
snaha: Rezka roj. Krapež,
zeti: Franc, Karlo in Mirko,
sestra Jožica in ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Drašča vas, Ljubljana